

عنوان مقاله:

شیوه شیراز مکتب ترکمان

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 24، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

یعقوب آژند - استاد دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در این مقاله فرضیه بر این بود که شیوه شیراز مکتب ترکمان از عناصر هنری مکتب شیراز (بویژه تذهیب آن) و مکتب هرات (به ویژه عنصر رنگ بندی و ترکیب بندی آن) و مکتب ترکمان (به خصوص فضابندی امکانات زیستی و طبیعت گرای آن) پدید آمد و با انتقال به تبریز و در آمیختگی آن با شیوه تبریز مکتب ترکمان، زمینه را برای پدیداری مکتب تبریز صفوی فراهم کرد. شیوه شیراز مکتب ترکمان در دو مرحله زمانی شکل گرفت. یکی دوره هفت ساله پیربوداق قراقویونلو بود که از امکانات هنری دوره ابراهیم سلطان و نیز هنرمندان مکتب هرات بهره گرفت. پس از برافتادن حکومت پیربوداق در شیراز، مرحله دوم این شیوه در حکومت هفت ساله سلطان خلیل آق قویونلو شروع شد و وی با بهره گیری از بنیة انسانی هنری دوره پیربوداق قراقویونلو به حمایت هنرها و هنرمندان پرداخت و شیوه شیراز مکتب ترکمان را به اوج کمال هنری خود رساند. در این مقاله، با بهره گیری از روش تحقیق استقرایی مبتنی بر وصف (چیستی) ارزیابی (چگونگی) و تحلیل (چرایی) و نقادی علمی مضمیر در مسامات یافته ها و داده ها، شیوه شیراز مکتب ترکمان فحص و تتبع شد و نتیجه حاصله پاسخگوی سوالات برآمده از فرضیه گردید.

کلمات کلیدی:

پیربوداق، سلطان خلیل، کومرال، شیخی، درویش محمد، شیخ محمود هروی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775377>

